

[Lysholm Christensen]

Her er det de reelle kvalifikationer, der skal vurderes, og efter vor mening vurderes disse bedst lokalt. Derfor er det tilfredsstillende, at ministeren i bemærkningerne betoner, at kompetencen til at træffe afgørelser om dispensationer fra optagelsesbetingelser og om meritoverførsel i første instans bliver delegeret ud til institutionerne.

På den anden side mener vi, at en vis ensartethed er ønskelig, selv om vi ikke nærer noget ønske om en egentlig centralisering på feltet.

Vi kan tilslige lovforslaget vores støtte.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne sige tak for den meget brede forståelse for, at vi må gøre et eller andet på dette felt, og at det, så længe der ikke kommer bedre forslag, antagelig er noget i denne retning, der skal ske.

Det er ikke hver dag, denne regering foreslår oprettelse af noget nyt, altså et nyt nævn – vi beskæftiger os faktisk mere med at nedlægge forskellige ting – men her opretter vi altså noget. Jeg synes, fru Else Theill Sørensen har ret i, at vi skal vurdere nævnets indsats meget kritisk, når der er gået et par år. Men jeg er ikke i tvivl om, at vi har brug for dette nævn – i hvert fald i en periode – og det hænger sammen med, at vi er på vej fra industrisamfundet over i det, man kalder informationssamfundet, som er præget af langt mere differentierede kvalifikationsbehov på arbejdsmarkedet.

Samtidig sker det, at danskerne har langt flere og også flere forskellige kvalifikationer sammenlignet med, hvad de havde for 20 og 30 år siden. Der er mange, der på et tidspunkt afbryder deres uddannelse og går i gang med en ny, ligesom der er mange, der har været i erhverv i lang tid, og som så går i gang med en uddannelse, som de måske ikke fuldfører, og hvorefter de står tilbage med brudstykker af uddannelser, måske også suppleret af flere års erhvervs erfaring inden for et felt, hvor selve erhvervs erfaringen har givet kvalifikationer, som bør anerkendes. Kort sagt, der bliver stadig flere, som møder op med utraditionelle kvalifikationer, og der er stadig flere job. Der er brug for mennesker med utraditionelle kvalifikationer, og derfor bliver vi nødt til at lave revner og sprækker i vores uddannelsesbåse og i vores ansættelsesbåse. Vi bliver nødt til, som hr.

Frank Jensen sagde, at massere trægheden væk både ved indgangen og ved udgangen af uddannelserne. Den formulering kan jeg helt tilslutte mig.

Til trøst for Fremskridtspartiet vil jeg nævne, at hvis det kommer til at virke, som det er hensigten, vil det spare og ikke koste penge, hvortil kommer, at det vil spare mange mennesker tid og penge, fordi de i kraft af dette nævn måske kan blive befriet for at skulle gå lange omveje i uddannelsessystemet for at få de papirer med underskrift, som fru Marianne Jelved talte om.

Min hensigt er, at dette skal være besparende, både når det gælder tid og penge – tid for borgeren, som her kan få anerkendt sine reelle kvalifikationer, og penge for det offentlige, som naturligvis slipper for både uddannelsesstøtte og uddannelsesudgifter i den tid, hvor en ansøger ikke går på hf-kursus, seminarium, universitet, teknikum, eller hvad det nu kan være. Det er altså ikke et udgiftskrævende forslag. Det vil jeg understrege, og derfor ville jeg ønske, at det kunne ende med, at Folketinget enstemmigt vedtager det som en ordning, der er bestemt af en ny tids krav, men en ordning, vi skal se kritisk på, når den har fungeret i et par år. Det kan være, at problemerne løser sig lettere, end vi tror, og det kan være, at nævnet baner nogle veje, som vi derefter selv kan gå ad uden at have støttepædagoger, men i en periode er jeg overbevist om, at vi skal have et sådant nævn. Det er faktisk efter righoldige erfaringer og grundige overvejelser, at jeg foreslår det.

Jeg skrev om det første gang i et særnummer af bladet Uddannelse for halvandet år siden. Når jeg ikke kom med forslaget sidste vinter, hang det sammen med, at der er mange måder, man kan gøre det på. Jeg har været meget i tvivl, så jeg beder om, at man tror på, at dette forslag er blevet til efter særdeles moden overvejelse, og derfor vil jeg endnu en gang anbefale det og takke for, at et flertal øjensynlig vil give det en chance.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Ud-